

Sveča.

*Sveča gori na oltarju božjem
Svetlo gori, da vsak takoj zna:
Tukaj prebiva živi Jezus,
Ljubi naš Jezus, luč svetá.*

*Sveča gori na oltarju božjem,
Ukov prav modrih nas uči:
Jezus nam dober je, dober; zatorej:
Tudi njemu bodimo mi.*

*Luč nam temino razsvetljuje
Ter proti nebu dviga se,
Pa kar primakneš blizu plamena,
U ogenj žareč takoj vžiga se.*

*Tak razsvetljuje nas Jezus z vero,
Z upanjem kvišku dviga nas,
In če prihajamo radi k Njemu,
U žarno ljubezen vžiga nas.*

*Živo vero torej imejmo,
Z upom v nebesa dvigajmo se,
Ob ljubezni Njegove plamenu
U srčno ljubezen vžigajmo se.*

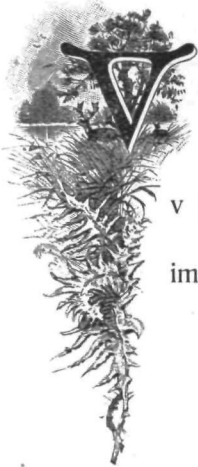
*In kakor sveča gori ter zgoréva
U nič zgoreva vsa v božjo čast:
Jezus se ves je za nas uničil,
Ves našim dušam se dal je v last.*

*Ah, tudi mi se njemu darujmo,
Usi se darujmo Jezusu v last:
Duša, telo in srce — vse bodi,
Vse samo ljubemu Jezusu v čast!*

Dr. I. M. Kržišnik.

Ubožica...

sakdo bi bil rekel: Jožek laže, gotovo da laže; toda Jožek ni lagal, dasi bi se mu sicer moglo očitati to in ono.

Le pomislite, ali ni res neverjetno, če je imel o svetih treh Kraljih že četrti katekizem, no, pa ne v glavi, ampak v torbi.

Prvo uro je v šoli kupil katekizem, takrat seveda ga je imel. Drugo pa že ne.

„Kje pa je?“

„Pepca ga je raztrgala.“

„No bodi; a skrbi, da dobiš drugega.“

„Bom.“

Kmalu ga je imel, pa ne dolgo.

„Zakaj nimaš katekizma?“

„Voda mi ga je odnesla.“

„Kako to?“

„Na brvi sem padel...“

Ali bi bilo tem besedam verjeti? Na vse zadnje je le mogoče. Jožkov oče so žagar. Jožek mora v resnici hoditi čez brv.

„Kako pa, ali si tudi ti padel v vodo?“

„O ne, saj je ograja.“

Pa je res tako. Ograja je, šolarja obdrži, katekizma pa ni mogla. Pa verjemimo.

Tretji katekizem je kupil Jožek Žagarjev, a za štirinajst dni je prišel v šolo zopet brez te knjižice.

„Kaj pa je sedaj s tvojim katekizmom?“

„Miš mi ga je prejedla.“

Če pa to ni smola, potem pa smole sploh ni. Čudno je to, da komu miš katekizem prejé, pa Jožku se je res ta nesreča pripetila. Pravzaprav Jožku ne, saj on — če bi bilo po njegovem — bi bil najraje brez vseh knjig, nesreča je tepla očeta, ki so morali sedaj že v četrto šteti 30 vinarjev.

Pa kako da je prišla miš do katekizma? I, čisto lahko; Jožek je djal *namreč včasih kako reč tudi na spodnjo polico, tako je nekdaj tudi katekizem padel za omaro*. In tu za omaro je imela miška od torka do petka dovolj prilike, da se je lotila katekizma. Pa kako ga je zdelala; kar za nič več ni bil! Hrbet do polovice odjeden, drugod pa preluknjan! Iz take knjige se Jožek ne more učiti...

Zanaprej se pa kaj takega ne sme nikoli več zgoditi, torej smrt mišim!

Mačka so pa imeli pri hiši, toda maček tudi ne more biti povsodi. Zato je Jožek nastavil mišnico. In tista učena miška, ki se je hotela seznaniti s katekizmom, je bila tako nepremišljena, da je zlezla v mišnico — hm, saj slanina ji je še bolj dišala kakor katekizem — a vun ni mogla. Po noči se je to zgodilo, Bog ve kdaj, in koliko strahu je že užila ujetnica, predno je zasvetel dan!

No, zjutraj so jo pa opazili. Seveda, Jožek je bil vesel. Malo popridigoval ji je, češ, porednica, vse hoče poskusiti, vse oblezti — sedaj pa imaš! Pa ji je še požugal: „Čakaj, sedaj bo prišla kazen!“

Pepca, ki je videla v mišnici miško s svetlimi očmi, ki je tako preplašeno begala okrog in okrog, a rešiti se le ni mogla, se je pa samo čudila, kakor bi bila hotela reči: „Kako je le kaj takega mogoče?“

Tinca je bila tudi vsa zaverovana v ujetnico, a smilila se ji ni prav nič.

Maček pa je komaj čakal, kdaj odpre Jožek mišnico, da on stisne miško...

O, ti miška ubožica... Kaj bode?

A, če se je ujela miška, kaj za to? Saj je le neumna miška.

Meni se veliko bolj smili nedolžna duša, če se ujame, če pride v grešne zadrge, iz katerih ni izhoda, ni rešilne poti... Ubožica... Nekateri se ji posmehujejo, češ, sedaj pa imaš, drugi se čudijo: „Tako, ali je mogoče, ali je to oni pridni —, tista pridna —“, še drugi pa samo gledajo, od strani, brez usmiljenja... Nekdo pa čaka — pravijo, da ima tudi kremplje, kakor maček — da bi planil po taki duši. Ali ni res ubožica?...

Kajtimar.

